

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostrativum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

65. Moroproterima

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

65. MOROPROTERIMA.

A. Quid rides? **B.** Ridiculos. **A.** Te ergo rides.
B. Et te quoque nisi mecum riseris. **A.** Par
 fatuorum vis. **B.** Imo societatem, nam è magna
 stultorum concione huc ad te venio. **A.** Qui il-
 li? **B.** Opantes. **A.** Et tales quidem nos omnes.
B. Simus; nescio tamen quam aliqui mira vota
 somniant. **A.** Dic si quos nosti nobis ineptiores.
B. Dum in foro obambulo incido in novellista-
 rum illorum conciliabulum, nostin? **A.** Emeri-
 tos illos mundi dicis. **B.** Bene; ijs immixtus, for-
 te inania vota distribuunt, quæ suo quisque ordi-
 ne proferret. Hic Midæ digitos optabat, ille Gy-
 gis annulum, alius Samsonis capillos, alius Or-
 pheï cytharam, quidam Dædali alas, alter Persei
 gorgona, alius Fortunati oculos, nonnullus Mi-
 thridatis linguam, sed & quispiam Zoroastri pre-
 culas, & mox proximus Luciani risum. **A.** Tu
 anne mutus? **B.** Illud quidem occurrebat præ om-
 nibus, quæ optarunt suaviter ridere; sed non
 licuit inter homines promissæ barbæ: itaque u-
 nam rem, ac nobilissimam expetiij, *109. 103. 75. 6. 149.*
A. Apparet te fuisse omnium stultissimum. **B.**
 Desipis, nam quis hodie beator, quam cui licet
 & stultum esse, & immunitatibus eorundem frui.
 Imo nisi id foret in hominibus condimentum, ne-
 mo vel gravioribus rebus immisceretur, vel gra-
 vedine sua tolerari posset. Cujus tibi regulæ tes-
 tes atque exempla aulas, scholas, fora, officinas,
 rura & freta profero. **A.** Ecquid vero Rempubli-

CAM

... vel remeti
 ... B. Valde r
 ... herus non fer
 ... non vult, sub
 ... clarur dicere,
 ... sub salvo con
 ... he incipite: r
 ... fides. B. C
 ... Nonne vero
 ... terponere
 ... storum sudor
 ... plorum decora
 ... nimè id quod
 ... mano genere u
 ... merem vocat
 ... sapientem
 ... Magnates
 ... ? A. Hac
 ... B. Grat
 ... qui inter rel
 ... stant, vt Mor
 ... tam pudescer

... Utinam p
 ... ret, nisi p
 ... us est. A. F
 ... nimis eni
 ... B. A
 ... periem ajun
 ... nummo ci

cam, vel temetipsum juvâris isto privilegio munitus? B. Valde multum, plus, plurimum: nam quæ herus non fert, sacerdos non audet, consiliarius non vult, subditus non potest, posteritas nõ delectatur dicere, ea ego omnia effutirem & palam sub salvo conductu meo improbarem. A. Desine sic ineptire: nam huic hæresi nunquam habebitur fides. B. Oblitusne es optasse, non possidere? Nonne vero jucundum foret Deum ubique interponere: ad jus & æquum provocare: subditorum sudores & sanguinem ostentare: explorum decora & infamiam opponere: atque liberrimè id quod in supremo iudicio, præsentè humano genere universo, promulgandum est, in mentem vocare, & obijcere? A. Quem tu mihi sapientem stultum fingis? B. Nescisne quæ Magnates in fatuis suis, quam liberas voces ferant? A. Hæc vero talia ad aures illorum nihil faciunt. B. Gratiâs tamen agamus Erasmo nostro, qui inter reliqua sua admiranda, hoc etiam præstitit, ut Moria sua omnem hujus terræ Sophiam pudescerit.

66. N V M M V S.

A. **O** Utinam paupertatem nemo commendaret, nisi pauper! B. In Senecam sarcasmus est. A. Haud ille quidem in mente jam erat, nimis enim domestica solatia me circumsonant. B. Atqui in literas nihil juris habere pauperiem ajunt. A. Mentiuntur: nam ego paucam nummo citius emero, quam mille literis.

F

B.